

ÁNH SÁNG

THE LIGHT

SỐ

715

May 2nd 2021. Vol. 46. No. 5

SỐ 715 * Chúa Nhut, ngày 2 tháng 5 năm 2021

ƯỚC

Tôi đã luận Xuân, màu của xuân là Xanh - Thanh Xuân, rồi luận đến sò-trường của xuân là Sanh - Xuân sanh. Nay luận đến ước nơi Xuân.

Vào mùa Xuân, đầu năm dân Bắc ước Phúc, dân Miền Nam ước Phước. Phúc, Phước đồng nghĩa tiếng địa phương Bắc Nam. Nhìn vào chữ, thấy Phúc không bằng Phước. Trong chữ Phúc có chữ Phú là giàu có - Giàu-có là Phúc. Trong chữ Phước có chữ ước - Ước Phước thì nhiều thứ được kể là Phước tùy theo mình mơ, mình muốn, mình mong.

Đầu năm anh chị gặp nhau, anh nói:

- Ước gì em yêu anh. Chị đáp:
- Em yêu anh, và em ước gì anh yêu em. Anh cười vui đáp:

- Phước quá, anh em mình ước là thành. Chị nói:
- Phước quá, anh em mình yêu nhau là cả hai đều thành ước. Anh nói luôn:
- Ước gì anh em mình sống chung. Chị đáp liền:
- Anh đừng "mơ", ông bà ta thường nói:
 Tình chỉ đẹp khi hai đứa yêu nhau,
 Tình mất vui khi hai đứa ở chung nhà.

Hai cụ bảy mươi ngồi nơi công viên nói với nhau về ước mơ của mình. Một tiên hiện ra, hỏi cụ ông ước mơ gì, tiên sẽ làm cho. Cụ nghe mừng quá, nói ngay:

- Tôi ước mơ vợ tôi trẻ hơn tôi hai mươi tuổi. Tiên liền giơ tay quay một cái, cụ ông liền già đến 90 tuổi. Thế ước mơ thành, vợ cụ 70 tuổi, trẻ hơn cụ 20 tuổi.

Ước có ba loại: Ước mơ, ước muốn và ước mong. Ước mơ rất quan trọng, có người đã nói câu này: "Đời không ước mơ là đời chán nản". Hay

Sống không mơ, đời không còn thú vị
Sống phải mơ, đời mới đẹp, mới vui.

Tường-Lưu

Mơ thường cầu may, nên mơ không thành cũng chẳng gì đáng buồn.

Ước muôn rất thực-tế. Mấy bà ngồi nói chuyện với nhau. Có bà than chồng "mất nết", luôn ước muôn có "tình lẻ" qua "mang". Có bà than chồng chẳng chịu làm gì chung với mình theo cách Mỹ, "team work". Bà thứ ba nói với bạn:

- Chồng tôi làm đến ba "gióp" lận: Full time job là "làm thịnh", part time job là "làm biếng", lâu lâu còn có midnight job là "làm lo". Nghe chuyện bà kể, chúng ta biết bà ước muôn gì nơi chồng. Ước muôn không thành thì "than" là đủ. Ước muôn thành thì vui, cái vui này cũng chẳng bao lâu vì ước muôn khác lại đến.

Chỉ có ước mong là tuyệt vời. Ước mong là có chủ-dịch, có kế-hoạch và không hạn định thời-gian. Có người viết cuốn sách cả mươi năm với ước mong sẽ hoàn-tất. Có người lân-dân trong công-việc mà mình ước mong như người đi trong hầm tối, ước mong thấy được tia sáng cuối đường hầm.

Người biết ước mơ không thành, ước muôn không được và ước mong không đạt thì sức-sống lụi dần, tâm-trí mệt mỏi và tâm-linh vô vọng.

Cơ-đốc nhân chân-chính luôn biết ước mơ sẽ thành, ước muôn có ngay, và ước mong sẽ đạt, thế là sống vui-thỏa. Hơn thế nữa, ước mơ, ước muôn và ước mong của Cơ-đốc nhân luôn được thể-hiện trong

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"
Thi Thiên 119:105

"Ngày Nay" - Today (Hê-bo-rô 3:13). Quý vị thắc mắc: Cơ-đốc nhân chân-chính ước những gì?

Reiêng tôi, mỗi sáng thức dậy, tôi ước mơ "Cất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc, đi mà không mòn mỏi" (Ê-sai 40:31).

Mơ "cất cánh bay cao như chim ưng" để "tìm các sự ở trên trời... ham mến các sự ở trên trời" (Cô-lô-se 3:1-2), để nhận được "sự khôn ngoan từ trên mà xuống" (Gia-cô 3:17) hầu biết "giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mầu-nhiệm kín-giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta" (I Cô-rinh-tô 2:7).

Mơ "chạy mà không mệt nhọc" - "chạy" là làm công việc Chúa giao-phó không "mệt-nhọc", vì "tôi làm được mọi sự nhờ Đáng ban thêm sức cho tôi" (Phi-líp 4:13).

Mơ "đi mà không mòn mỏi" - là "đi" với Chúa. Đây là kinh-nghiêm của vua Đa-vít "đi" với Chúa "không mòn mỏi" được ghi trong Thi-Thiên 23:2-4.

"Ngài khiến tôi an-angi noi đồng cỏ xanh tươi.

Dẫn tôi đến mê nước bình-tịnh.

Ngài bỏ lại linh-hồn tôi,

Dẫn tôi vào các lối công-bình, vì có danh Ngài.

Dẫu khi tôi đi trong trũng bóng chết,

Tôi sẽ chẳng sợ tai-hoa nào; vì Chúa ở cùng tôi."

Cơ-đốc nhân chân-chính ngày nay "đi mà không mòn mỏi" ở "lối theo Thánh-Linh" (Ga-la-ti 5:26).

Cơ-đốc nhân chân-chính ước mơ đời sống mình kết-quả như Chúa mong muốn. Chúa Jésus ước mơ con cái Ngài: "Cha ta được sáng danh thể nào: ấy là các ngươi được kết nhiều quả" (Giăng 15:8). Bởi ước mơ này, mà chính mình tôi phải làm sao là "đất tốt, thi sanh trái" (Ma-thi-ơ 13:8). "Đất tốt" là "người nghe đạo (lời Chúa) và hiếu" (Ma-thi-ơ 13:23). "Hiếu" này là "nhận biết Đức Chúa Jésus-Christ là quý hơn hết, Ngài là Chúa tôi" (Phi-líp 3:8); "Đất tốt" là người biết "tôn Đấng Christ, là Chúa, làm thánh trong lòng mình" (I Phi-e-ro 3:1).

Bởi ước mơ này, mà Cơ-đốc nhân chân-chính ước muôn "Ngài tia-sữa những nhánh nào kết-quả, để được sai trái hom" (Giăng 15:1). Nhiều lúc tôi đi "sai" đường lối Chúa, làm "trái" ý-muốn Chúa mà không "hiếu". Tôi luôn cầu nguyện với ước muôn Chúa "tia-sữa", "bé-trách, sữa-tri, dạy người trong sự công-chính" (II Ti-mô-thê 3:16). "Tia-sữa" "sai trái" đau-đớn đắng, nhưng biết chắc sẽ "sai trái" hơn. "Thật, sự sữa phạt lục đầu coi như một cớ buồn-bã, chó không phải là sự vui-mừng; nhưng về sau sanh ra bông trái công-bình và sự bình-an cho những người chịu luyện-tập như vậy" (Hê-bo-rô 12:11).

Điều ước muôn của tôi là có công-việc Chúa giao làm mỗi ngày. Qua sự tương-giao với Chúa bằng thờ-phượng, cầu-nguyện và suy-gẫm Lời Chúa mà tôi "hiếu". Chúa muốn tôi thế nào, làm gì trong ngày. Ước muôn Chúa là ước muôn của tôi, thế là tôi tránh được "chạy bá vơ... đánh gió" (I Cô-rinh-tô 9:26), "nhọc lòng mà chẳng nên công-cán gì".

Việc của Cơ-đốc nhân chân-chính là "việc lành". "Việc lành" của Cơ-đốc nhân khác hẳn "việc lành" được người đời công-nhận noi trân-thế. "Vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jésus-Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo" (Ê-phê-sô 2:10), để mọi người "thấy những việc lành của các ngươi mà ngợi-khen Cha các ngươi ở trên trời" (Ma-thi-ơ 5:16). Kinh-

Thánh không liệt-kê việc nào là “việc lành”. “Việc lành” là mẫu số chung cho tất cả mọi việc, từ việc nhỏ như “ăn-uống” hay “việc lớn và khó” (Giê-rê-mi 33:3). miễn là việc đó “vì sự vinh-hiển Chúa mà làm” như lời Kinh Thánh khẳng định: “Anh em hoặc ăn, hoặc uống hay làm sự chi khác, hãy vì sự vinh-hiển Chúa mà làm” (I Cô-rinh-tô 10:31).

“Việc lành” vĩ-dai nhất, cần yếu nhất mà Chúa Jésus đã làm: “Đức Chúa Jésus-Christ đã đến trong thế-gian để cứu-vớt người có tội” (I Ti-mô-thê 1:15). “Việc lành” vĩ-dai nhất, cần yếu nhất của Cơ-đốc nhân là vâng theo mệnh-lệnh Chúa: “Hãy đi khắp thế-gian giảng Tin-Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép baptême sẽ được cứu-rỗi” (Mác 16:15-16). Cơ-đốc nhân “làm chứng” về Cứu Chúa Jésus cho người lân-cận (Công-vụ các sứ đồ 1:8) là “việc lành”, là việc chúng ta đưa người “từ tối-tăm qua sáng-láng, từ quyền-lực của quỷ Sa-tan mà đến Đức Chúa Trời” (Công-vụ các sứ đồ 26:18), và “nên người sáng-láng trong Chúa”, làm “con-cái sáng-láng” (E-phê-sô 5:8).

“Làm lành” của Cơ-đốc nhân thể-hiện khi “nói vài lời lành giúp ơn cho và có ích cho người nghe đến” (E-phê-sô 4:29).

“Làm lành” là “làm theo ý-muốn Cha ta” (Ma-thi-ơ 7:21) để “ý Cha được nên, & đất như trời” (Ma-thi-ơ 6:10).

Ước muốn “làm lành”, nhưng làm sao “có” đủ điều-kiện để làm, làm sao “biết” cách làm, và sao “vượt” trời-nghỉ? Đừng lo, Chúa phán: “Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, sẽ mở cho” (Ma-thi-ơ 7:7). Muốn “có” thì “xin sẽ được”, muốn “biết” thì “tim sẽ gặp”, gặp “bí” thì “gõ cửa, sẽ mở cho”.

Lời Chúa phán không có ý Cơ-đốc nhân “cầu gì được này”, mà là “nhọn Danh ta xin (tim, gõ) điều chỉ, ta sẽ làm cho” (Giăng 14:14). “Làm lành” mà “nhọn Danh Chúa” là “lấy đức tin, xin điều gì bất kỳ, thấy đều được cả” (Ma-thi-ơ 21:22).

Cơ-đốc nhân chân chính có ước mơ, ước muôn, ước mong thỏa hiệp với nhau. “Ngay Nay” ước mơ thành, ước muôn được, ước mong đạt là có ngay “Yêu-thương, vui-mừng, bình-an” (Ga-la-ti 5:22).

Có ngay “sự yêu-thương của Đức Chúa Trời rái khớp trong lòng chúng ta” (Rô-ma 5:5).

Có ngay “Vui-mừng trong Chúa luôn-luôn” Phi-líp 4:4).

Có ngay “sự trông-cậy (ước mong) sống, là con-nghiệp không hư di, không ô-ue, không suy-tàn, để dành trong các tùng trời cho anh em” (I Phi-e-ro 1:3-4).

Nào chúng ta cùng nhau “ước” ngay.

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIÁ ỦNG-HỒ ÁNH-SÁNG

- Bà Tân Mary - N. Las Vegas, NV	100\$00
- Ông Nguyễn-Vân-Lực - Vallejo, CA	50\$00
- Ông MS Võ-Xuân-Sinh - Lakewood, CA	25\$00
- Ông MS Trần-Văn-Niệm - McDonough, GA	20\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA	200\$00
- Bà Hoàng-Tịnh - Antesia, CA	200\$00
- Ông Nguyễn-Hữu-Nam - Hawthorne, CA	20\$00
- Ông MS Nguyễn-Vân-Kiên - San Jose, CA	80\$00
- Bà Helienne Goldberger - Mililani, HI	100\$00
- Ông MS Lý-Văn-Tiếu - Burbank, CA	50\$00
- An-Danh - San Diego, CA	200\$00
- An-Danh - San Diego, CA	50\$00
- Bà Đăng-Vũ - Talleson, AZ	50\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VI

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION

2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040

INFO@SALVATIONVBC.ORG

SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

KHÔN-NGOAN THẬT SỰ

“Cầu xin Chúa dạy chúng tôi biết đếm các ngày chúng tôi, hầu cho chúng tôi được lòng khôn-ngoan.”

Thi-Thiên 90:12

Đời vốn dĩ dại khôn, không biết được
Dại và khôn thường đi “kẹp” sóng đôi
Ta chọn khôn, ta đầy dại cho người
Thấy dại đó, lại hóa khôn mấy chốc.

Nhiều việc làm không khôn mà hóa dại
Ta thường ngày vẫn tính toán sai lầm
Nghĩ là khôn, ta chưa kịp mừng thầm
Đã hóa dại, đã một trời ... tiếc nuối.

Ở trên đời, tiền bạc là ... huyết mạch
Sống bao lâu, tiền bạc nắm chặt tay

Đến khi nằm ... tiền bạc sẽ vuột bay
Vẫn biết thế, nhưng hiện ta còn sống.

Có nhiều người cả cuộc đời hà-tiện
Muốn tiêu gì cũng dè sên từng đồng
Chúa ban cho, không biết cách chi dùng
Không dám hưởng, coi đồng tiền lớn quá.

Cầu xin Chúa dạy cho ta biết đếm

Biết đếm ngày hơn biết đếm đồng tiền

Để ta khôn, coi mọi sự ... nhẹ tênh

Ta không sống để ... ôm đ้อม vật chất.

Vật chất có tạm thời, rồi biến mất
Cũng như ta ... có “số hạn” của ngày

Rời ta dì, ta dì khỏi nơi đây

Và tiếp nối hành-trình vào ... vô tận.

Vậy, khôn-ngoan không nằm trong vật chất

Biết đếm ngày để chuẩn-bị cho mình

Một tương-lai, một cuộc sống vĩnh sinh

Khôn-ngoan ấy là khôn-ngoan thật sự.

Tường-Lưu

Tâm-Tinh

Ngày 16 tháng 3 năm nay, vừa đầy 86 tuổi đời và đang sống thêm khởi đầu 87 Xuân Xanh. Đêm những ngày đó qua, ta ơn Chúa Ngài đã dùng Thánh Bình Thập Tự Thánh-Bình noi Quận Linh Trường 65 năm. Trước kia Linh Trường, Chúa cho tôi biết phải vào noi tội tại với Chúa. Đẳng phán: “Ta là sự sáng của thế-gian” (Giăng 3:12) và Ngài phán người thuộc về Ngài: “Cá ... người là sự sáng của thế-gian ... Sự sáng các ngài ... hãy soi trước mắt người ta” (Ma-thi-ơ 6:14,16). Thị trấn mới ngày Trước Mẫu-Giáo, Tiểu-Học, Trung-Học Ánh Sáng để “soi” Ánh-Sáng đến các học sinh, các sinh viên học sinh tại Quận Đức Trọng, Tỉnh Triệu-Diệc từ năm 1965 đến 1975.

Tháng Tư năm 1975, rời Việt-Nam tới Mỹ vẫn tiếp tục noi Linh Trường, và tờ Ánh Sáng phát hành vào Chúa Nhứt, ngày 31 tháng 8 năm 1975 đến nay. Đem Ánh Sáng Tin-Lành đến người Việt tại Mỹ và người Việt “tị nạn” tại 25 quốc gia. Năm 1994 mở một trang Ánh-Sáng Tâm-Linh trên tuần báo Người Việt đến nay, đã viết gần 2,000 bài và vẫn tiếp-tục. Năm 1992 khởi đầu viết và phát hành sách với chủ đích Văn Phẩm Ánh Sáng Cơ-đốc, tính đến nay đã viết và phát hành 117 cuốn sách lớn nhỏ trong 6 lãnh-vực:

Jésus – Cứu Chúa Tôi – Jesus – My Savior 10 cuốn

Bồi-Linh – Spiritual Life 17 cuốn

Huân-Luyện – Spiritual Discipline 27 cuốn

Bài Học Kinh-Thánh – Bible Study Lesson 35 cuốn

Chứng Đạo – Evangelism 13 cuốn

Gia-Đình – Family 12 cuốn

Ước mong nhiều người “từ tối tăm qua sáng-láng”.

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn

“Vì moi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế.” “Vi tiền công của tội lỗi là sự chết.” “Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết.” (Kt: Rô-ma 3:23, 6:23, È-xê-chi-ên 18:4)

Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế

“Vì không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lại với Thượng Đế cả.” “Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rỗi ... không phải do công đức.” (Kt: Rô-ma 3:20, È-phê-sô 2:8-9)

“Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta.” “Vì Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế.” (Kt: Rô-ma 5:8; I Phê-rô 3:18)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đáng Cha sai đến. (Giăng 17:3)